

”Midsommar på Holmen 1920 - reportage i UNT 1982 av Olof Rickard Sjöholm”

Högloftet på Liljekonvaljeholmen i Sunnersta stod klart 1920. Det var Uppsalas vänstersocialister, som den 14 maj 1920 antog stadgar för Folkparksföreningen Liljekonvaljeholmen med ändamål att efter inköp av Liljekonvaljeholmen, därstädes idka folkparksrörelse. Köpesumman var 10 000:-. Efter en kort tids intensivt arbete med bl a byggandet av Högloftsstugan uppe på åsen, kunde man fira invigningen den 7-8 juni samma år. Vänstersocialisterna behöll verksamheten under 20- och 30-talet. Därefter inköptes parken av Godtemplarna (IOGT) för 35 000:-, som alltsedan 1942 drivit nöjesparken vidare. Se historiebegrivningen i länken Liljekonvaljeholmen 1942-1992.

UNT-artikeln från 1982 beskriver midsommarfirandet på Liljekonvaljeholmen i Sunnersta år 1920.

” Midsommar var förr i tiden en högtid som firades med besked. I Uppland fanns det en mångfald festplatser runt om i bygderna där man hade ett omfattande program.

Folkparkerna i Flottsund och Graneberg, Enköping, Österbybruk och inte minst Liljekonvaljeholmen var välkända festplatser. Men runt om i vårt landskap fanns också andra välbesökta platser där idrotts-, skytte- och hembygdsföreningar, IOGT och NTO och andra sammanslutningar arrangerade sommarfester.

På 1920-talet lyssnade publiken till den kände sångaren Hilmer Borgeling. På 30-talet var Sven-Olof Sandberg den stora stjärnan. Ulla Billqvist och Harry Brandelius var 40-talets stjärnor, för att inte tala om den nya kometen Alice Babs Nilsson.

I en folkpark i Uppland begärde Brandelius 400 kr i gage. Arrangörerna tyckte att gaget var för högt. Harry föreslog då att sjunga mot en viss procent på biljettintäkterna: Sångarens popularitet var enorm och publikrekordet slog med bred marginal varför Harry Brandelius åkte hem 1 200 kr rikare!

Liljekonvaljeholmen intill Uppsala invigdes 1920 och är en festplats som stått sig gott i konkurrensen i alla de 62 åren. På 1920-talet var det inga problem att promenera till och från Liljekonvaljeholmen. Men många besökare tog sig till ”Holmen” på velociped, Hermes och Fram var populära åkdon på den tiden. Ångslupen Märta och ångfartyget Ekoln 2 var mycket attraktiva fortskaffningsmedel på Fyrisån och transporterade publiken till Liljekonvaljeholmen där båtarna lade till vid den långa bryggan. Sedan fortsatte de till Flottsund och andra täta belägna bryggor utmed Ekoln.

Midsommarfirandet 1920 vid Liljekonvaljeholmen varade i dagarna fem. Alla började med drygt en timmes konsertmusik. På midsommarafton följde folkdanser och sedan marsch till majstången (det hette så på den tiden, för stången var majad = lövklädd). Därefter berättade Jössehäradsjantan, Fröken Lydia Flood historier och slutligen följde ring lekar och dans.

Midsommardagens program var pampigt värre och varade i elva timmar. Efter konsertmusiken sjöng en förstärkt dubbelkvartett ur Orfeuskören från Stockholm varefter Doktor Nordensträng höll en föreläsning betitlad Lyran och Bågen Östanshavns ur Finlands

nyare litteratur. Uppsala Soarésällskap^(se fotnot) gav på friluftsscenen: DE BÅDA DÖVA.
Komedi i en akt av Jules Moinaux.

Personer:

Damoiseau

Placide

Boniface, betjänt hos Damoiseau

En trädgårdsmästare

En skogvaktare

Egiantine, Damoiseaus dotter

Rickard Sjöholm

Carl Lillieroos

Oscar Bäckstedt

Anton Eriksson

Carl Ridmark

Anna Johannesson

Spelets början och slut markerades med gonggongslag.

Det omfattande programmet på midsommardagen fortsatte sedan med sång av Orfeuskören och därpå följde folkdanser. Kvällen avslutades med ringlekar och dans.

Fredagen 25 juni tog man det lite lugnare, men man fick lyssna till konsertmusik och allmogelåtar och fram till midnatt var det sedan dans.

Lördagen 26 juni började som vanligt med konsertmusik. Därefter följde gluntsång av herrar Nilsson och Söderlund från Stockholm. Efter Gunnar Wennerbergs gluntar exekverades allmogelåtar av herrar Hjort Anders Olsson, Leonard Larsson och O Bodin, ycket välkända spelmän. Leonard Larsson är nog mera känd som Viksta-Lasse. Herr August Carlsson från Enköping talade om Gustav Frödings liv och diktning. Till midnatt följde sedan ringlekar, gluntsång och slutligen dans.

Söndagens program varade i tio timmar och omfattade som tidigare gluntsång, allmogelåtar, folkdanser, friluftsteater, ringlekar och dans. Men man satte punkt kl 23, lite tidigare än vanligt, för det var ju måndag och arbetsdag påföljande dag.

Fotnot: Uppsala Soarésällskap började spela revy och friluftsteater 1920. Fem år senare ändrades namnet till Upsala Teatersällskap. I mer än 50 år spelade sällskapet teater på somrarna på Liljekonvaljeholmen, Folkets Park i Flottsund och Graneberg, Enköping och många andra festplatser i vårt landskap. Pjäserna tillhörde vanligen höstreportoaren på Slottskällan Teater och på nyåret var det ofta nyårsrevy”.